

හෙළ ඵෙලහෙළුම විකාශනය විවේ ඡානම්

ඉතිහාසය යනු මිනිස් සංහතිය සිය මනුෂ්‍යත්වය ලබාගැනීමට හා ශිෂ්ටාචාරත්වයට පත් වීමට ගත් විශාලත්වයේ කථාන්දරයයි. අන්තර්ජාතික කාලයක් තිස්සේ ඇතිවූ සියලු යුගවලදී අපගේ පුතුන්මිත්තන් විසින් ඇතිකර ගන්නා ලද පළපුරුදු, නිවැරදි හා සංගූණ මගින් වර්ධනය මනුෂ්‍ය වර්ධන පාමණ සිටින මෙම උසස් අවධිය දක්වා වූ කථාන්දරය එමගින් හෙළිදරව් කරයි. ඒ සඳහා පුරාවිද්‍යාඥයින්, ශිල්ප ලේඛන විද්‍යාඥයින් හා කුර්ඛ විද්‍යාඥයින්ගේ කොටුරු රෙහිතාසිත ගවේෂණ මාර්ගයන් වශයෙන් සමාජයට සිදුකරන්නේ ඉතිහාසඥයා විසිනි.

ඉතිහාසය විද්‍යාවක් සේ හැදෑරීමෙන් වර්ධනකයාගේ සංස්කෘතියත් මනුෂ්‍යත්වයත් උසස් වෙමින් තැබුණේවා ගැනීමටත් රටක ඉදිරි ක්‍රියාමාර්ග පිළියෙල කරගැනීමටත් එය බැඳුණේ වේ. එසේම බුද්ධිමත් පුද්ගලයන් හා සමාජ ඇති කරගැනීමට ද එය පදනමක් වේ.

සිංහල අප යුගයේ වංශික භක්‍යවස් පරපුරෙන් පැවත එන බව අපේ පැරණි රජවරු මුද්‍රණයේ සෙල්ලිපිවලින් නැවත නැවතත් සඳහන් කර ඇත. මෙම යුගයේදීදී මුද්‍රණ සංස්කෘතිය ඉන්දියා ජයග්‍රහණයේ ඇතිවූ ලෙස සිතීමට අප පුරුදුව ඇත. එහෙත් ඒ සංස්කෘතිය ඉන්දියා ජයග්‍රහණයට ගෙන එන ලද්දේ ආදි කාලීන ඉරාණයෙහි සිට ඉන්දියාවට මෙන්ම ලංකාවට ද පැමිණි ආයතනයන් විසිනි. ආයතනයන්ගේ රට අධිරාජ්‍යය විය. අප සංස්කෘත සිංහල භාෂාව වසර 6000 ක් පැරණි බැවකි. එය දැක්ම රුසියානු තණබිම්වල සිටි රොස්ට්කෝන් භාවිතා කළ කථන භාෂාවක් වූ බව ජර්මානු වාග් විද්‍යාඥයින් අදහස් වූ භාෂායම් බොස් සහ මහාචාර්ය පීතස්ව සඳහන් කරයි. වසර දහස් ගණනාවක් තිස්සේ සිටි ආසියාවට සංක්‍රමණය වූ මෙම පිරිස් පර්සියානු හා මිඩියානු පෙදෙස්වල ස්ථාවර වැඩියන් ඇති කරගත් පසු එවකට ශිෂ්ටාචාරයෙන් ඉහළ මට්ටමක සිටි බැබිලෝනියානු සංස්කෘතියට වර්තමානයේ භාෂා ඇසුරින් බරෝෂ්ඩ් නම් වූ ලිඛිත භාෂාවක් දක්වා වධිතය තුළින් මෙම ආයතනයන් එය මතපතයා ඇමතිමේ බසක් ලෙස උපයෝගී කරගත්හ. ඉන්දියාවට සංක්‍රමණය වීමත් සමඟ බ්‍රාහ්මී අක්ෂර හෙවත් අශෝක අක්ෂර බවට එය වැඩිය විය. නිත්දී භාෂාවේ මෙන්ම සිංහල භාෂාවේදී මූලාරම්භය එය විය. භාෂාව තුළින් නොව එම ආයතනයන්ගෙන් පැවත එන සිංහලයාගේ සංස්කෘතිය බුද්ධකාලයටත් සාදරණීය.

ක්‍රි.පූ. 6 වන සියවස වනවිට ලිඛිත භාෂාවක් මෙන්ම දියුණු සංස්කෘතියක්ද අප සතුව තිබුණි. එහෙත් ක්‍රි.ව. 120 දී පුලියස් සිසර් යටතේ උතුරු පෙදෙසින් එංගලන්තය ඇවෑමත් සමඟ වන විට එංගලන්තකාරයා සිටියේ ගෝත්‍රික කණ්ඩායම් හැටියටය. සතුන් යාම් කිරීම හා සතුන් ඇති කිරීම මුද්‍රණයේ ජීවනෝපාය විය. මුද්‍රණයට තිබුණේ වාචික භාෂාවක් පමණි. මුද්‍රණයට ලිඛිත භාෂාවක් ඇතිවූයේ ක්‍රි.ව. 9 ක් පසුවය. එංගලන්තකාරයාට ඉංග්ලිෂ් යන නම පවා ලැබුණේ රෝමන්වරුන්ගෙනි.

ඉතිහාසයට මිනිසාගේ ගොඩබසින විට එරට වැසියන් හා වදාලන් අතර එතරම් වෙනස් නොවීය. මිනිසාගේ මුද්‍රණයේ වල්ගා කපා ඉංග්‍රීසි උගන්වා වධිකාරයට අන්දවා සිටිය අතර දී මුද්‍රණ ක්‍රියාවලියෙන් කළහ. මුද්‍රණ සිතන ආකාරයට එය මිලේවිචයන් බොහෝ කිරීමකි. ක්‍රි.ව. 1802 දී ජමියන්ස් ගිවිසුම නරහා මෙරට පවරාගත් එංගලන්ත තරය සිදුකළේ ද ඊට සමාන අදහසි. එහෙත් අප්‍රිකාවේදී මෙන් නොව මෙරටදී මුද්‍රණ මුද්‍රණයේ මුද්‍රණයට වඩා වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ ශිෂ්ටාචාරයට පත්වූ දියුණු සංස්කෘතියක තිටි සිංහල වර්ධනය. එහිදී මුද්‍රණ කළේ මලබාර් පාලකයින් හා ඔවුන් විදේශ බලවේග සමඟ ඒකරාශී වෙමින් ගින්නෙන් බැසගොස් තිබුණේය.

